

60-річчя

члена-кореспондента НАН України Г.В. ЛИСИЧЕНКА

29 червня виповнилося 60 років зна-
ному вченому в галузі геології члену-
кореспонденту НАН України Георгію
Віталійовичу Лисиченку.

Схильність до наукової та організаційної роботи виявилась у Георгія Віталійовича ще у студентські роки під час навчання на геологічному факультеті Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Незабутніми для усіх студентів 60-х років минулого сторіччя були навчальні практики: із загальної геології (Центральна, Західна і Південна Україна, Крим), геодезії (Крим), геологічного картографування (Крим). Формуванню світогляду геолога-дослідника сприяла участь у експедиціях Чернівецької геологорозвідувальної партії, в палеонтологічній експедиції Інституту геологічних наук АН УРСР, на виробничих практиках (Провіденська експедиція на Чукотку, Бодайбинська експедиція в Іркутську область). Георгій Лисиченко уже з другого курсу працював у лабораторіях науково-дослідного сектору університету, де і залишився працювати після закінчення навчання.

У 1971 р. Г.В. Лисиченко переходить у відділ гідрогеологічних проблем Інституту геологічних наук АН УРСР, де займається дослідженням проблем водних ресурсів України, питаннями математичного моделювання гідрогеологічних процесів та ізотопної гідрогеології. Після захисту дисертації на здобуття наукового ступеню кандидата геолого-мінералогічних наук у 1980 р. за спеціальністю «гідрогеологія» наукові інтереси Георгія Віталійовича почали зміщуватися у напрямі дослідження проблем інженерно-геологічної та радіаційної безпеки об'єктів ядерної енергети-

ки. Працюючи з 1981 р. науковим співробітником-консультантом, а з 1983-го — ученим секретарем Відділення наук про Землю у Президії АН УРСР, Г.В. Лисиченко займається дослідженнями за спеце-
темою ДКНТ СРСР з проблем ядерної енергетики та госпдоговірними роботами на промислових майданчиках будівництва Рівненської та Хмельницької АЕС, бере участь у наукових розробках техніко-економічного обґрунтування проектів будівництва Одеської та Київської АТЕЦ, Чигиринської, Південно-Української, Донецької та Молдовської АЕС.

У перші дні аварії на Чорнобильській АЕС Георгія Віталійовича було призначено керівником штабу Академії наук УРСР у м. Чорнобилі, яким він керував до вересня 2006 року, проявивши талант відмінного організатора та багатогранного високо кваліфікованого науковця, котрий займався питаннями інженерного захисту і сейсмічної діагностики стану зруйнованого реактора, оцінки радіоекологічного стану забруднених територій, захисту водних ресурсів від забруднення, поводження з радіоактивними відходами. За його безпосередньої участі у жовтні 1986 р. було сформовано першу науково-технічну програму ДКНТ СРСР з проблем ліквідації та мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи, яка фінансувалась до 1990 р.

Науково-організаційна робота Георгія Віталійовича продовжувалася в Українському філіалі Центрального науково-дослідного інституту комплексного використання водних ресурсів Мінводгоспу СРСР на посаді завідуючого відділом водогосподарчо-радіологічних досліджень.

З 1994 р. Г.В. Лисиченко — декан факультету охорони навколишнього середовища Академії праці і соціальних відносин Федерації профспілок України. Пізніше його науково-педагогічна діяльність продовжувалась у Київському геологорозвідувальному технікумі, Інституті підвищення кваліфікації працівників сфери цивільного захисту, Інституті землевпорядкування та інформаційних технологій Національного авіаційного університету.

Від 1996 року наукова та науково-організаційна діяльність ученого з проблем екологічної безпеки об'єктів енергетичної галузі, моніторингу довкілля, математичного моделювання геодинамічних процесів та екологічних ризиків тісно пов'язана з Інститутом геохімії навколишнього середовища НАН та МНС України (до 2002 р. — Державний науковий центр радіо-геохімії навколишнього середовища НАН та МНС України). Значним внеском у нау-

кове обґрунтування та розвиток систем ядерної та радіаційної безпеки АЕС стали розробки під керівництвом Г.В. Лисиченка щодо створення технічних систем радіо-екологічного моніторингу і фізичного захисту енергетичних об'єктів. Організаційні здібності Георгія Віталійовича знайшли своє застосування в успішному проведенні під егідою НАНУ, МНС, Мінпаливенерго, міжнародних науково-практичних конференцій, виставок та конференцій громадських організацій з екологічної тематики. Перелік його публікацій складається майже з 200 найменувань.

За численні здобутки Г.В. Лисиченко нагороджений медаллю «В пам'ять 1500-річчя м. Києва», Грамотою Президії Верховної ради УРСР, орденом «За заслуги» III-го ступеня.

Наукова громадськість, колеги та друзі вітають Георгія Віталійовича з ювілеєм, зичать йому активного творчого довголіття і натхненної праці на благо Вітчизни.